

negtet under Vædringsforslag Nr. 124. Det er af en lignende Grund, at man ikke er gaaet ind paa Lønningsforbedring til Generalkommandolægerne, og at man vel neppe overhovedet, saalænge Forholdene udvikle sig som nu, vil blive enig om den Slags Bevillinger.

Dernæst er der en Række Vædringsforslag, som staa i Forbindelse med provisorisk, altsaa ulovlig paabegyndte Fæstningsværker. Disse Konti ere dem, der ere nedsatte under Nr. 125, 130 og 131. Det er lutter mindre Bevillinger, der følge af Fæstningens Opførelse. Den første Bevilling under Nr. 125 er en Bevilling til Kul og forskjelligé mindre Anstæffelser i Anledning af de nye Kystbatterier. De andre Bevillinger ere til Administrationsudgifter, Bygningsudgifter, Vedligeholdelsesudgifter til Kjøbenhavns provisoriske Befæstning. Jeg antager ikke, jeg behøver nærmere at begrunde disse Nedsættelser; det er en Selvfølge, at Thinget, som misbilliger selve Fæstningen, heller ikke vil gaa ind paa at stæffe de nødvendige Midler tilveie til Vedligeholdelse af den.

Nedsættelsen under Nr. 128, 129 og 127 er en Følge af, at man paa dette Omraade, Læhus- og Laboratoriedgifter, har ment at maatte holde Bevillingen nede paa de hidtil vedtagne Beløb.

Under Nr. 133 er der en lille Forhøielse stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 1. Det er en nominal Forhøielse. Den gaar ud paa at faae Thingets Afstemning for, at Ministeren ikke har handlet i Overensstemmelse med Thingets Anstæffelser, naar han uden Forhandling med Folkethinget og paa egen Haand, uden Samtykke herfra, har ophævet Kontrakten om Leiren, solgt de derværende Nedsætter, o. s. v., altsaa gjort et Skridt, der affæffer den bestaende Leir — ganske vist uden at binde Thinget i Fremtiden, det veed jeg not; Ministeren har ikke derved umuliggjort, at der bliver holdt Leir i Fremtiden — men Udvalget mener, at det er en Foranstæffning, der burde være truffen i Overensstemmelse med Thinget. Paa den anden Side er det ikke Udvalgets Mening berigjennem at slaa fast, at vi nu igjen skulle holde Leir. Det er altsaa en formel Indstæffelse, der gjøres gjældende gjennem dette Vædringsforslag.

Under Nr. 134 er der et Forslag, som Udvalget ikke har kunnet tiltræde, stillet af Krigsministeren, om en Forhøielse af 2000 Kr. til Anstæffelse af Heste til Bornholms Væbning. Det er ikke, fordi vi i og for sig misunde de bornholmske Officerer disse Heste, men vi anse det for ret tvivlsomt, om det er stor Nytte til. Paa den anden Side kunne vi ikke negte, at Nøget taler for Forslaget, nemlig det, at man paa Bornholm svarer en Afgift af 12 Skilling eller 25 Ore pr. Ld. Hartorn, og den er netop til Anstæffelse af disse Heste. Nu er der ganske vist noget Urimeligt i, at man vedbliver at lægge denne Afgift paa Den og ikke stæffer dem Hestene, men det at give dem Udværlent for denne urimelige Afgift ved en anden Urimelighed, som vil være omirent ligesaa stor som den, at de betale for ingen Ting, nemlig ved at stæffe dem Hestene, kan Udvalget heller ikke anbefale. Vi have derfor foreløbig ment at burde negte Hestene, idet vi antage, at der kan træffes Forstæffelse med Krigsbestyrelsen eller mellem Ministeren og Thinget om, at der ingen Grund er til denne Udgift mere, saa vi maaste kunne fri den for en Afgift, der i Virkeligheden er temmelig ørkesløs. Jeg tror næppe, Nogen vil paastæ, at det har Betydning for Bornholms Forsvar, om den derværende Militæ eller dens Officerer — Generalkontaben er det maaste kun — ere beredne eller uberedne. De andre Forslag paa § 22 ere stilledé af Ministeren og tiltrædte af Udvalget med Undtagelse af Nr. 138 om Gendamerikorpset. Det hører til Provisorierne, som jeg en Gang har sagt, at dem forhandle vi ikke om med det nyværende Ministerium, forinden det har erkjendt sin Forpligtelse til at faae de Sager ud af Landsthinget og her ind til Folkethinget eller stæffe dem af Veien paa anden Maade. — Under § 26 findes en Række Forslag om Nedsættelser, stilledé af Udvalgets Flertal, som jeg ikke behøver at gaa ind paa i Detaillerne. De ere alle bestemte af den samme Grundbetragtning, nemlig den, at der øfres for Meget paa Militærvæsenet her og navnlig til extraordinære Udgifter. Jeg siger navnlig, thi der er heller ikke Tvivl om, at skulde der naaes en virkelig fornuftig Ordning af disse Forhold, burde der ogsaa finde Bepærelser Sted paa § 22, men det kunde kun naaes gjennem en Omorganisæ-